

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 8Csp/13/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6719200712
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Banský
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2020:6719200712.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudcom JUDr. Petrom Banským v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31575951, proti žalovanému: I. S., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom H. XXX/X, XXX XX K., občan SR, zastúpenému: Občianske Združenie CSP Prievidza, 1. mája 388/8, 972 42 Lehota pod Vtáčnikom, o zaplatenie 1.847,41 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 161,86 EUR s príslušenstvom z a s t a v u j e .

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi nezaplatenú istinu vo výške 1.685,55 EUR, úrok vo výške 79,81 EUR, úroky z omeškania vo výške 2,12 EUR a 12% úrok z úveru ročne z nezaplatenej istiny vo výške 2.472,14 EUR od 10. 01. 2019 do 16. 01. 2019, z nezaplatenej istiny vo výške 1.847,41 EUR od 17. 01. 2019 do 18. 02. 2019, z nezaplatenej istiny vo výške 1.831,36 EUR od 19. 02. 2019 do 12. 03. 2019, z nezaplatenej istiny vo výške 1.820,81 EUR od 13. 03. 2019 do 04. 04. 2019, z nezaplatenej istiny vo výške 1.810,75 EUR od 05. 04. 2019 do 06. 05. 2019, z nezaplatenej istiny vo výške 1.799,66 EUR od 07. 05. 2019 do 27. 05. 2019, z nezaplatenej istiny vo výške 1.789,66 EUR od 28. 05. 2019 do 18. 06. 2019, z nezaplatenej istiny vo výške 1.784,57 EUR od 19. 06. 2019 do 01. 07. 2019, z nezaplatenej istiny vo výške 1.779,03 EUR od 02. 07. 2019 do 16. 08. 2019, z nezaplatenej istiny vo výške 1.773,43 EUR od 17. 08. 2019 do 03. 09. 2019, z nezaplatenej istiny vo výške 1.757,88 EUR od 04. 09. 2019 do 03. 10. 2019, z nezaplatenej istiny vo výške 1.732,28 EUR od 04. 10. 2019 do 04. 11. 2019, z nezaplatenej istiny vo výške 1.716,69 EUR od 05. 11. 2019 do 04. 12. 2019, z nezaplatenej istiny vo výške 1.706,69 EUR od 05. 12. 2019 do 28. 01. 2020, z nezaplatenej istiny vo výške 1.692,60 EUR od 29. 01. 2020 do 03. 02. 2020, z nezaplatenej istiny vo výške 1.689,65 EUR od 04. 02. 2020 do 03. 03. 2020, z nezaplatenej istiny vo výške 1.685,55 EUR od 04. 03. 2020 do zaplatenia, a s 5% úrokom z omeškania ročne z nezaplatenej istiny vo výške 2.472,14 EUR od 10. 01. 2019 do 16. 01. 2019, z nezaplatenej istiny vo výške 1.847,41 EUR od 17. 01. 2019 do 18. 02. 2019, z nezaplatenej istiny vo výške 1.831,36 EUR od 19. 02. 2019 do 12. 03. 2019, z nezaplatenej istiny vo výške 1.820,81 EUR od 13. 03. 2019 do 04. 04. 2019, z nezaplatenej istiny vo výške 1.810,75 EUR od 05. 04. 2019 do 06. 05. 2019, z nezaplatenej istiny vo výške 1.799,66 EUR od 07. 05. 2019 do 27. 05. 2019, z nezaplatenej istiny vo výške 1.789,66 EUR od 28. 05. 2019 do 18. 06. 2019, z nezaplatenej istiny vo výške 1.784,57 EUR od 19. 06. 2019 do 01. 07. 2019, z nezaplatenej istiny vo výške 1.779,03 EUR od 02. 07. 2019 do 16. 08. 2019, z nezaplatenej istiny vo výške 1.773,43 EUR od 17. 08. 2019 do 03. 09. 2019, z nezaplatenej istiny vo výške 1.757,88 EUR od 04. 09. 2019 do 03. 10. 2019,

z nezaplatenej istiny vo výške 1.732,28 EUR od 04. 10. 2019 do 04. 11. 2019,
z nezaplatenej istiny vo výške 1.716,69 EUR od 05. 11. 2019 do 04. 12. 2019,
z nezaplatenej istiny vo výške 1.706,69 EUR od 05. 12. 2019 do 28. 01. 2020,
z nezaplatenej istiny vo výške 1.692,60 EUR od 29. 01. 2020 do 03. 02. 2020,
z nezaplatenej istiny vo výške 1.689,65 EUR od 04. 02. 2020 do 03. 03. 2020,
z nezaplatenej istiny vo výške 1.685,55 EUR od 04. 03. 2020 do zaplattenia,
úrok z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatených úrokov vo výške 79,81 EUR od 10. 01. 2019 do zaplattenia, a to do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100% do troch dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa svojou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplattenie sumy 1.847,41 EUR, úroku vo výške 79,81 EUR, úrokov z omeškania vo výške 2,12 EUR, 12% úroku ročne z nezaplatenej istiny, úroku z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatenej istiny, úroku z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatených úrokov vo výške 79,81 EUR, náhrady trov konania a nezaplateného poplatku za poistenie vo výške 2,38 EUR.

2. Súd vydal vo veci platobný rozkaz pod sp. zn. 8Csp/13/2019-46, ktorým žalovaného zaviazal na zaplattenie súm, tak ako si ich žalobca uplatnil.

3. Nakoľko proti uvedenému platobnému rozkazu bol podaný žalovaným riadne a včas odpor, tento bol uznesením Okresného súdu Zvolen 8Csp/13/2019-52 zo dňa 08. 04. 2019 zrušený a súd nariadil pojednávanie.

4. Počas konania žalobca svojimi podaniami zobral návrh v časti o zaplattenie istiny späť a to celkove o sumu 161,86 EUR, pričom podaním doručeným súdu dňa 09. 09. 2019 žiadal konanie zastaviť v časti o zaplattenie 89,53 EUR, podaním doručeným súdu dňa 18. 11. 2019 zobral návrh späť v časti o zaplattenie sumy 41,19 EUR a podaním doručeným súdu dňa 11. 03. 2020 zobrali späť návrh v časti o zaplattenie sumy vo výške 31,14 EUR. Celkovo takto žalobca zobral žalobu späť o zaplattenie sumy spolu 161,86 EUR. Súd na základe § 145 ods. 2 C. s. p. o zaplattenie tejto sumy konanie zastavil.

5. Čo sa týka samotnej žaloby žalobca poukázal na to, že so žalovaným uzatvorili dňa 30. 09. 2016 úverovú zmluvu č. 000000000345529, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver (ďalej toto bude súd označovať len ako „úverovú zmluvu“) vo výške 3.000,- EUR, ktorú mal žalovaný zaplatiť do 05. 09. 2024. Neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy boli Obchodné podmienky banky a Všeobecné obchodné podmienky. Po vyčerpaní poskytnutého úveru žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti a preto žalobca na základe výzvy na predčasné splatenie úveru rozhodol o predčasnej splatnosti úveru dňa 09. 01. 2019 podľa § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, a to po zaslaní upozornenia na omeškание a možnosť predčasného zospoplatnenia druhou upomienkou zo dňa 05. 09. 2018. Pohľadávka žalobcu voči žalovanému ku dňu predčasného zospoplatnenia, t. j. ku dňu 09. 01. 2019 bola 2.616,45 EUR a skladala sa zo sumy 2.472,14 EUR, pričom žalovaný ku dňu zospoplatnenia uhradil na istinu 527,86 EUR, z úrokov vo výške 79,81 EUR, ktoré predstavujú dohodnutý úrok v zmysle zmluvy a to do predčasného zospoplatnenia a úroková sadzba bola vo výške 12% ročne, úrokov z omeškania čo predstavovalo, že každá omeškaná dlžná splátka je odo dňa nasledujúceho po jej splatnosti úročená aj úrokom z omeškania vo výške 5%, ktorý bol dohodnutý v zmluve podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, z poplatkov za upomienky vo výške 60,- EUR, ktoré si však žalobca v konaní neuplatnil a poplatkov za poistenie schopnosti splácať úver vo výške 2,38 EUR. Po zospoplatnení úveru do dňa podania žaloby žalovaný uhradil sumu 624,73 EUR, o ktorú bol znížený dlh žalovaného.

Vo veci nároku na úrok z omeškania zo zmluvného úroku poukázal žalobca na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 14Co/542/2016-59 zo dňa 13. 06. 2017, v ktorom sa uvádza, že mal súd za nepochybné, že do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom patria aj dohodnuté úroky, pričom strany sa zmluvne dohodli na úrokovej sadzbe úveru, na anuitnej splátke a na tom, že sa úver úročí denne odo dňa prvého čerpania úveru do dňa predchádzajúceho z plattenia úveru

a dohodnuté úroky sú súčasťou anuitnej splátky z čoho vyplýva zmluvné dojednanie, že dohodnuté úroky sa stanú súčasťou istiny. Tým, že včas dlžník nezaplatí úroky z istiny dostáva sa do omeškania s plnením príslušenstva ... na základe tohto žalobca môže po práve požadovať aj úrok z omeškania z tejto zvýšenej istiny, teda z dohodnutých úrokov za poskytnutý úver.

Taktiež poukazujú na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 43Co/19/2017 zo dňa 29. 11. 2017, kde okrem iného sa uvádza, že ak je dlžník v omeškaní so splatením peňažného záväzku je povinný platiť z nezaplatennej sumy úroky z omeškania, pričom súčasťou sumy vyplývajúcej z úverovej zmluvy, ktorú má dlžník vrátiť je nielen istina úveru, ale aj dohodnuté úroky. Na základe uvedených skutočností žiadajú, aby súd rozhodol tak ako je vyššie uvedené.

6. Súd z podaného odporu žalovaného zistil, že žalobca ničím neosvedčil svoje tvrdené skutočnosti, keďže dôkazy sú sporné a nie sú úradne osvedčené, sú len fotokópiami. Žiada, aby súd vec prejednal. Žalobca neosvedčil svoj nárok žiadnym dôkazom. Na preukázanie žalobcovho nároku nestačí iba uviesť tvrdenia v žalobe a pripojiť fotokópie listín. Na základe uvedeného žiadal, aby súd žalobu zamietol.

7. Súd na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

8. Súd na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere zistil, že žalobca so žalovaným dňa

30. 09. 2016 uzatvorili zmluvu, predmetom ktorej bolo poskytnutie sumy 3.000,- EUR, výška úrokovej sadzby bola fixná 12% ročne, poplatok za poskytnutie úveru 150,- EUR/jednorázovo, poplatok za poistenie schopnosti splácať úver 1,19 EUR mesačne, počet splátok 96, termín splatnosti mesačne v piaty deň kalendárneho mesiaca, výška anuitnej splátky 46,64 EUR, spôsob splácania odpísaním z bežného účtu v banke, inkasný účet N., výška RPMN 14,65%, priemerná RPMN ku dňu uzatvorenia zmluvy 14,48%, úrok z omeškania 5%.

Podľa bodu 2.2 banka po uplynutí 18 mesiacov od poskytnutia úveru vráti klientovi ním zaplatený poplatok za poskytnutie úveru za predpokladu, že úver je splácaný výlučne z inkasného účtu, ktorým je osobný účet vedený bankou, klient nebol viac ako 5 dní v omeškaní so splácaním svojich peňažných záväzkov a zároveň klient nesplatil úver ani jeho časť predčasne.

9. Na základe žiadosti o poskytnutie úveru, kde žiadateľ je žalovaný bolo zistené, že žiadateľ výslovne vyhlásil a potvrdil svojim podpisom okrem iného, že bol úplne, jasne, jednoznačne a zrozumiteľne informovaný o poistení, poistnému produktu plne rozumie a má o neho záujem. Zároveň potvrdzuje, že si pred jeho poskytnutím prevzal dokument Základné informácie o sprostredkovaní poistenia schopnosti splácať úver.

Podľa Všeobecných obchodných podmienok bod 10.1 za poskytnutie služby finančného sprostredkovania ani dojednanie poistenia nemá klient právny nárok.

Podľa Obchodných podmienok pre úvery ods. 8 sprostredkovanie poistenia poistenie je možné dojednať len spolu s poskytnutím úveru. Poistenie zaniká a) za dňom splatnosti poslednej anuitnej splátky, alebo dňom, ku ktorému je vyhlásená okamžitá splatnosť úveru bankou, b) dňom zániku záväzku klienta platiť anuitné splátky a to jeho splnením alebo inak, c) nezaplatením poistného v lehotách podľa § 801 Občianskeho zákonníka.

10. Súd z výzvy - Opakované upozornenie zo dňa 05. 09. 2018 adresovanej žalobcom žalovanému zistil, že týmto žalobca vyzval žalovaného k zaplateniu omeškaných splátok úveru zo dňa 30. 09. 2016. Výška omeškaných splátok ku dňu upozornenia predstavuje 64,- EUR.

Prima banka Slovensko, a.s. upozorňuje žalovaného, že v prípade neuhradenia dlžnej sumy uplatní svoje právo vyplývajúce z § 565 Občianskeho zákonníka a požiada o zaplatenie celej pohľadávky.

11. Súd z výzvy žalobcu na predčasné splatenie úveru zo dňa 09. 01. 2019 zaslaného žalovanému zistil, že nakoľko žalovaný napriek upozorneniu neplní podmienky úverovej zmluvy žalobca rozhodol o predčasnej splatnosti celého úveru ku dňu 09. 01. 2019. Na základe tejto skutočnosti ho žiadajú o úhradu celého dlhu vo výške 2.616,45 EUR aj s príslušenstvom.

12. Súd z prehľadu splácania - predčasného zospolatenia zistil, že žalovaný bol

žalobcovi dlžný istinu v celkovej výške 2.472,14 EUR a z prehľadu splácania po predčasnom splatení bolo zistené, že dňa 16. 01. 2019 zaplatil sumu 624,73 EUR, na základe čoho doposiaľ nezaplatená istina je vo výške 1.847,41 EUR.

13. Zo Stavu omeškaných splátok na úvere ku dňu 09. 01. 2019 bolo zistené, že dátum omeškanej splátky je 05. 11. 2018 suma splátky 25,98 EUR, ku dňu 05. 12. 2018 suma 24,97 EUR, ku dňu 07. 01. 2019 suma 27,22 EUR.

14. Súd listiny označenej ako Prepočet zmluvných úrokov ku dňu zospoplatnenia úveru - 09. 01. 2019 zistil, že dlžný úrok na úvere bol vo výške 79,81 EUR.

15. Súd z prepočtu úrokov z omeškania zistil, že ku dňu 09. 01. 2019 bol úrok z dohodnutých úrokov z omeškania vo výške 2,12 EUR.

16. Súd z Prehľadu splátok do predčasného zospoplatnenia úveru zistil, že žalovaný celkove zaplatil sumu 1.223,40 EUR, z čoho na úrok bolo započítaných 669,30 EUR a na istinu 527,68 EUR.

17. Súd z výpisu z účtu žalovaného zistil, že dňa 30. 09. 2016 bola na jeho účet poukázaná transakcia vo výške 3.000,- EUR a zároveň transakcia mínus 150,- EUR, kde je uvedený poplatok úveru s možnosťou vrátenia.

18. Súd zo Stanoviska Národnej banky Slovenska zo dňa 10. 02. 2020 zistil, že RPMN podľa zmluvy je uvedená 14,65% a je vypočítaná za predpokladu, že úver bol vyčerpaný v plnej výške, je splácaný mesačne anuitnými splátkami počas celej doby splatnosti úveru a s poplatkami za poskytnutie úveru, ktorý bol splatný ku dňu načerpania úveru.

Čo sa týka poplatku za poskytnutie úveru pri výpočte RPMN poukázali na to, že je irelevantné či sa použije plná výška úveru 3.000,- EUR na jednej strane rovnice a následne na druhej strane rovnice v nulte splátke sa použije poplatok za poskytnutie úveru 150,- EUR, ale sa ako výška úveru použije suma úveru po odpočítaní poplatku úveru 2.850,- EUR na jednej strane a do nulte splátky na strane druhej sa už nebude vstupovať poplatkom za poskytnutie úveru.

Čo sa týka poistenia úveru poukázali na to, že v žiadosti si klient zvolil poistenie schopnosti splácať úveru, pričom v bode 2.5 zmluvy klient vyhlasuje, že si prevzal a oboznámil sa pred uzatvorením tejto zmluvy s poisťovnou zmluvou, všeobecnými poisťovnými podmienkami pre poistenie schopnosti splácať úver. Z predloženej dokumentácie k zmluve nie sú také podklady, ktoré by nasvedčovali tomu, že uzatvorenie zmluvy bolo podmienené prístupím spotrebiteľa k poisťovnej zmluve. Na základe tohto posúdenia, či náklady na poistenie majú alebo nemajú byť zahrnuté do celkových nákladov je v kompetencii súdu. V prípade, ak by súd mal za to, že náklady na poistenie je potrebné zahrnúť do celkových nákladov t. j. spĺňajú podmienky § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch by hodnota RPMN úveru bola vo výške 15,51%. Podľa bodu 7 Sadzobníka pri pôžičke bude klientovi poplatok za poskytnutie úveru vrátený po 18 mesiacoch od poskytnutia úveru za podmienok, že úver je splácaný z osobného účtu, pričom klient nebol nikdy v omeškani viac ako 5 dní zo splátkou alebo poplatkom a zároveň nerealizoval predčasné splatenie úveru. Podľa bodu 1 Sadzobníka je výška mesačného poplatku za vedenie osobného účtu 3,90 EUR. Podľa bodu 1 Obchodných podmienok inkasný účet je účet klienta uvedený v zmluve o úvere, z ktorého je banka oprávnená inkasovať splátky úveru, poplatky a ostatné svoje pohľadávky (ak má klient bankou vedený účet je inkasným účtom bežný účet; v ostatných prípadoch je inkasným účtom úverový účet). Ak by súd po posúdení vyššie uvedeného rozhodol, že náklady na vedenie bežného účtu spĺňajú podmienky pre ich zahrnutie do celkových nákladov RPMN by bola 17,45%.

Čo sa týka celkovej čiastky, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť sa konštatuje, že v zmluve je uvedená celková čiastka na zaplatenie 4.819,44 EUR, do ktorej vstupuje dohodnutá výška spotrebiteľského úveru, poplatok za poskytnutie úveru a úroky vypočítané za predpokladu, že úver je splácaný mesačne rovnakými anuitnými splátkami počas celej doby splatnosti. V prípade, že by súd rozhodol, že náklady na poistenie schopnosti splácať úver spĺňajú podmienky pre ich zahrnutie do celkových nákladov, potom by táto suma bola vo výške 4.933,36 EUR a v prípade, ak by súd rozhodol, že náklady za vedenie bežného účtu spĺňajú podmienky pre ich zahrnutie do celkových nákladov suma by bola 5.193,52 EUR.

19. Súd z písomných vyjadrení žalobcu zistil, že k námietkam žalovaného ohľadom

dokladovania fotokópií listín poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR č. 3Obo 61/2009 zo dňa 05. 11. 2010, z ktorého vyplýva okrem iného, že „aj fotokópia listín je spôsobilá byť vykonaná ako dôkaz zákonom predpokladným spôsobom. Občiansky súdny poriadok v žiadnom svojom ustanovení neukladá súdu povinnosť vykonať dôkaz iba originálom listiny. Tiež potom v ďalšom poukazujú na uznesenia Najvyššieho súdu SR č. k. 7Cdo 16/2013 zo dňa 25. 11. 2013, uznesenie Najvyššieho súdu SR č. k. 3Cdo 243/2007 zo dňa 11. 12. 2008. Na základe týchto skutočností je teda námietka žalovaného neopodstatnená.

V písomnom vyjadrení zo dňa 14. 05. 2019 žalobca poukazuje predovšetkým na skutočnosti, že žalovaný pred predčasným zospoplatnením úveru celkove zaplatil sumu 1.223,34 EUR a z tabuľky o prehľade splácania je preukázané, že 714,26 EUR zaplatil po zospoplatnení úveru. Celkove teda žalovaný žalobcovi uhradil sumu 1.937,60 EUR. K platbám, na ktoré poukázal žalovaný na pojednávaní dňa 21. 08. 2019 uvádzajú, že evidujú platbu za mesiac máj vo výške 10,- EUR, za mesiac júl vo výške 5,54 EUR a nie ako je vyššie uvedené 10,- EUR a za mesiac august platbu 5,60 EUR a nie platbu dvakrát po 10,- EUR ako tvrdí žalovaný. Poukázali na to, že v prípade uzatvorenia súdneho zmiernu súhlasia, že ak by žalovaný uznal celý nárok, tak ako bol žalobcom uplatnený, súhlasil by so splátkami 140,- EUR mesačne počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti zmiernu. V prípade, že žalovaný nepristúpi na navrhovaný súdny zmier, navrhujú, aby súd vydal rozsudok.

Vo vyjadrení zo dňa 21. 10. 2019 poukazuje žalobca na to, že žalovanému bol poskytnutý úver 3.000,- EUR a zároveň bola časť z finančných prostriedkov vo výške 150,- EUR použitá na úhradu poplatku za poskytnutie úveru. Uvedené použitie poskytnutej sumy žalovaným na úhradu poplatku bolo priamo dohodnuté v úverovej zmluve v odstavci 1.2 základných podmienok. Žalovaný bol s poplatkom za poskytnutie úveru teda riadne a preukázateľne oboznámený a uzrozumený a vyjadril s ním podpisom na úverovej zmluve súhlas. Čo sa týka právneho základu poplatku za poskytnutie úveru tento priamo vyplýva z § 499 Obchodného zákonníka. Na túto kogentnú normu potom nasledujú aj ustanovenia ďalších právnych predpisov a to § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, § 9 ods. 1 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch. Zo znenia § 499 Obchodného zákonníka vyplýva, že poplatok za poskytnutie úveru možno dojednať ako jeden z dvoch nárokov na protiplnenie za poskytnutie hlavného predmetu plnenia. Žiadať tento poplatok je možné, ak veriteľ poskytuje úvery v rámci svojho podnikania. Poplatok nemožno zamieňať ani stotožňovať s úrokom. Z charakteru poplatku, dôvodu a spôsobu jeho uplatnenia je zrejmé, že poplatok za poskytnutie úveru je riadnou, tradičnou a zákonnou súčasťou ceny úveru. Z uvedeného je zrejmé, že žalobca poskytnutím úveru celkom jednoznačne poskytol žalovanému plnenie, za ktoré mu prináleží protiplnenie a to jednak v podobe zmluvných obchodných úrokov a jednak dohodnutého poplatku v zmluve, čo priamo vyplýva zo zákonných ustanovení. Zároveň poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 43Co/19/2017-103 zo dňa 29. 11. 2017, z ktorého okrem iného vyplýva, že odvolací súd nesúhlasil s postupom súdu prvej inštancie, ktorý od sumy v zmluve dohodnutej výšky úveru odpočítal poplatok za poskytnutie úveru s odôvodnením, že započítanie tohto poplatku oproti výške poskytnutého úveru považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Poplatok za poskytnutie úveru je vlastne dohodnutá odplata za to, že žalovanému úver vôbec bude poskytnutý, výška odplaty je v zmluve jasne dohodnutá, takže spotrebiteľovi je táto výška jasná a zrozumiteľná už pri uzatváraní úveru.

Z písomného vyjadrenia zo dňa 15. 11. 2019 súd zistil, že vo veci predloženia vkladových listov, z ktorých je zrejmé, že žalovaný dňa 03. 09. 2019 uskutočnil vklad vo výške 20,- EUR, dňa 03. 10. 2019 vo výške 30,- EUR a 04. 11. 2019 vo výške 20,- EUR, vo všetkých prípadoch tieto vklady uskutočňoval na jeho osobný účet číslo: XXXXXXXXXX, pričom účet žalovaného, na ktorý má splácať úver je N. čo je zrejmé aj z článku žaloby 7, pričom pokiaľ mal aj žalovaný akékoľvek pochybnosti na aký účet má hradiť, keďže porušil úverovú zmluvu a banka pristúpila k predčasnému zospoplatneniu úveru mal možnosť navštíviť akúkoľvek pobočku banky, v ktorej by mu boli poskytnuté požadované informácie.

Čo sa týka predmetných platieb poukázal na to, že žalovaný to dával na svoj účet, kde sa prednostne vyrovnáva dlh na jeho osobnom účte, ktorý vykazuje záporný zostatok a keďže jeho účet bol v nepovolenom debete z dôvodu porušenia povinnosti žalovaným v zmysle článku 3.8 Všeobecných obchodných podmienok ten musí mať na svojom bežnom účte dostatok peňažných prostriedkov na vykonanie požadovaných transakcií, splátok úveru poskytnutého bankou, na poplatky v zmysle Sadzovníka a akýchkoľvek ďalších finančných záväzkov voči banke. Vzhľadom na skutočnosť, že na osobnom účte mal žalovaný nepovolený debet (na účte mal záporný zostatok) v prvom rade sa jednotlivými úhradami vyrovnal dlh na osobnom účte a následne zvyšná časť sumy z vkladov kde uvádza, že vklad dňa 03. 09. 2019 bol započítaný vo výške 15,50 EUR, vklad zo dňa 03. 10. 2019 vo výške 25,60 EUR a vklad zo dňa 04. 11. 2019 vo výške 15,59 EUR bol započítaný na úver, pričom tieto mu boli aj zohľadnené pri čiastočnom späťvzati žaloby.

Čo sa týka úhrady dlhu v splátkach vo výške 80,- EUR tak ako to navrhuje žalovaný, poukazujú na rozsudky Krajského súdu v Žiline, Banskej Bystrici a Trenčíne, kde v týchto je uvedené, že priznanie dlhu v splátkach je výnimočným oprávnením, ktoré musí byť dostatočne odôvodnené konkrétnymi majetkovými pomermi tej strany sporu, ktorej sa toto oprávnenie priznáva. Poukázal na skutočnosť, že možnosť dohody splátkového kalendára je aj v exekučnom konaní. Z tohto potom vyplýva, že nie je možné bez ďalších dôkazov komplexne objektivizujúcich majetkovú situáciu žalovaného určiť splátky. Oprávnenie súdu priznať plnenie v splátkach je výnimočné a každá takáto výnimka sa považuje za osobitnú výhodu dlžníka, ktorá však nesmie neprimerane zasahovať do právoplatne priznaných práv veriteľa. Uvedená výhoda musí byť podložená zisteným všetkými potrebnými skutočnosťami, ktoré by presvedčivo zdôvodňovali záver súdu, že vzhľadom na povahu prejednávanej veci je vhodné určiť, že peňažné plnenie možno uskutočniť v splátkach (R 87/1966). Hľadiskami pre úvahu, či súd prizná žalovanému splátky sú najmä osobné a majetkové pomery strán, výška priznaného plnenia, platobná schopnosť žalovaného v konaní, prejavovaná snaha o plnenie záväzku žalovaným, možnosť žalobcu domáhať sa plnenia jednotlivých splátok v prípade ich nedodržania, doba po ktorú by týmto spôsobom došlo k zaplateniu dlžnej sumy s tým, aby nepresahovala neúmerné zvýhodnenie dlžníka na úkor veriteľa... V opačnom prípade by došlo k narušeniu vyváženej záujmov oboch strán sporu v smere faktického popretia právoplatne priznaných práv či možnému vzniku inej ujmy (rozsudok NS SR 7Cdo/116/2012 z 18. 03. 2013).

Vo vyjadrení zo dňa 05. 03. 2020 žalobca poukázal na to, že výška RPMN, na ktorú poukazuje stanovisko Národnej banky Slovenska zo dňa 10. 02. 2020 je správna, pričom do tejto výšky nie je možné zahrnúť náklady na bežný účet, ktorý žalobca v prospech žalovaného viedol, pretože uvedený účet bol založený na základe zmluvy o účte a tak vedenie tohto účtu ako aj mesačný poplatok nijako nesúvisia s nárokom uplatneným v tomto konaní. Náklady na bežný účet preto nesúvisia so zmluvou o spotrebiteľskom úvere zo dňa 30. 09. 2016 tak ako to predpokladá § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z.

Taktiež poukázali na to, že poistenie bolo dobrovoľné a nebolo podmienkou pre poskytnutie úveru. Žalovaný si zároveň mal možnosť zvoliť či sa dá poistiť a ak áno, mohol si zvoliť uzatvorenie zmluvy bez poistenia a s poistením podľa súboru A a B, pričom tento si zvolil súbor poistenia A, ktorý zahŕňa poistenie schopnosti splácať úver pre prípad smrti, trvalej invalidity a pracovnej neschopnosti. Z predmetnej zmluvy nevyplýva, že by podmienkou uzatvorenia zmluvy bolo poistenie. Na základe týchto skutočností ani poistné náklady nemožno zahrnúť do celkových nákladov. Na základe tohto tieto náklady nespĺňajú podmienky pre ich zahrnutie podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z.

20. Súd z vyjadrení zástupcu žalovaného na pojednávaní konanom dňa 21. 08. 2019 zistil, že podľa nich je zle vypočítaná RPMN, ktorá je uvedená vo výške 14,65%, pričom v skutočnosti je 15,16%. Zároveň poukázali na to, že žalovaný nedostal od banky sumu 3.000,- EUR, ale len 2.850,- EUR, pričom suma 150,- EUR mu nebola vyplatená z toho dôvodu, že táto bola účtovaná za poskytnutie úveru. Taktiež namietal samotné poistenie, ktoré sa teda malo uplatniť, keď prestal splácať úver. Na základe toho, že RPMN bola zle uvedená v zmysle § 11 ods. 1 písm. d) došlo k porušeniu tohto ustanovenia a takýto úver by mal byť bezúročný a bez poplatkov. Okrem toho tiež poukázal na to, že žalovaný už zaplatil určité splátky.

Na pojednávaní konanom dňa 06. 05. 2020 na otázku súdu, aby preukázal dôvody, pre ktoré by súd žalovanému mal umožniť dlžnú sumu splácať v splátkach uviedol, že nevie aké sú dôvody na strane žalovaného, pričom podľa neho zarába 700,- EUR. Taktiež sa nevedel vyjadriť ani k tomu prečo doteraz žalovaný nespĺňa 80,- EUR mesačne.

21. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. (ďalej len Občiansky zákonník) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

22. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

23. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o

stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

24. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

25. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru, podmienky na udelenie povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov, podmienky na výkon činnosti veriteľa a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

26. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; 1) tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. 18b) Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, 1a) niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu 1b) a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov 1c) týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

27. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,

28. Podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. na účely tohto zákona sa rozumie celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj poisťné a náklady spojené so zmluvou o zabezpečení záväzku spotrebiteľa podľa tohto zákona, ktorých uzavretím bolo podmienené získanie spotrebiteľského úveru alebo jeho získanie za ponúkaných podmienok,

29. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

30. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) odplatu podľa osobitných predpisov, 18aa)
- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- s) výšku poplatkov hrađených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,
- z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,
- aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

31. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa).

32. Podľa § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

33. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. (ďalej len Obchodný zákonník) zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

34. Podľa § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

35. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

36. Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatenej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia.

37. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že návrh žalobcu je v celom rozsahu dôvodný. Súd predmetnú zmluvu uzatvorenú medzi účastníkmi konania považoval za zmluvu uzavretú podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a zároveň poukazuje na to, že ide o spotrebiteľský vzťah a predmetný charakter úverovej zmluvy preto posudzoval aj podľa zákona č. 129/2010 Z. z. a tiež Obchodného zákonníka (zák. č. 513/1991 Zb.).

Na základe vyššie uvedeného zmluva o úvere je v zmysle § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka absolútnym obchodom, pričom predmetné ustanovenie kogentne vymedzuje, ktoré záväzkové vzťahy podliehajú právnej úprave danej v tretej časti Obchodného zákonníka. Obchodný zákonník teda predstavuje lex specialis vo vzťahu k všeobecnej úprave týkajúcej sa takýchto vzťahov upravenej v Občianskom zákonníku. Na základe vzťahu Obchodného zákonníka ako lex specialis k Občianskemu zákonníku sa bez povahy účastníkov zmluvy o úvere riadia vždy Obchodným zákonníkom, čím však sa ponechá podporná - subsidiárna funkcia Občianskeho zákonníka v otázkach, ktoré Obchodný zákonník neupravuje. Tieto skutočnosti jednoznačne sú dané aj na základe § 1 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka. Predmetná zmluva o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka musí vždy obsahovať záväzok zaplatiť za poskytnuté peňažné prostriedky úroky a aj odplatu. Takáto zmluva okrem iných musí ešte ako podstatnú náležitosť obsahovať aj výšku úrokov z úveru a výšku úveru ako aj lehotu na vrátenie úveru.

38. Čo sa týka poukazovania žalovaného na to, že mu nebola zaplatená celková suma úveru 3.000,- EUR, súd túto jeho námietku považuje za neopodstatnenú, nakoľko tak ako bolo poukázané z výpisu žalovaného tomuto bola na účet poukázaná suma 3.000,- EUR, pričom mu potom bola odpočítaná suma 150,- EUR ako poplatok za poskytnutie úveru, čo je zrejmé z predmetného výpisu. Na základe tejto skutočnosti pojem odplaty za dojednanie záväzku poskytnúť úver je možné, ak je veriteľom osoba, u ktorej je poskytovanie úveru predmetom jej podnikania, tak ako je to aj v rámci tohto konania. Podmienkou na zaplatenie odplaty je to, že bola výška takejto odplaty medzi veriteľom a dlžníkom dohodnutá a táto predstavuje odmenu veriteľovi, že po dobu medzi dojednaním zmluvy o úvere a skutočným čerpaním úveru veriteľ pre dlžníka rezervoval peňažné prostriedky. Preto neobstojí námietka žalovaného, že by sa mala odplata započítať do výšky nákladov, resp. že táto by sa mala odpočítať od výšky poskytnutého úveru. Súd teda má jednoznačne za to, že poplatok za poskytnutie úveru vo výške 150,- EUR neodporuje žiadnym zákonným ustanoveniam Obchodného zákonníka a subsidiárne ani Občianskeho zákonníka a tiež zákona o spotrebiteľských úveroch. Taktiež výška predmetnej odplaty nie je v rozpore so žiadnymi ustanoveniami predmetných zákonov.

39. Čo sa týka ďalších skutočností, pre ktoré by podľa žalovaného mal byť úver

bezúročný a bez poplatkov je, že bola nesprávne vypočítaná výška RPMN uvedená v úvere s tým, že táto by bola v neprospech spotrebiteľa, to znamená, že skutočná výška RPMN by bola vyššia ako výška RPMN uvedená v úverovej zmluve. V rámci správnosti vypočítania RPMN súd vyzval Národnú banku Slovenska, ktoré vyjadrenie vypracoval odbor ochrany finančných spotrebiteľov a oddelenie dohľadu na ochranu finančných spotrebiteľov, z ktorej vyplýva, že RPMN je uvedená v správnej výške za predpokladu, že predmetný úver je splácaný mesačne anuitnými splátkami počas celej doby splatnosti úveru a s poplatkom za poskytnutie úveru, ktorý bol splatný ku dňu čerpania úveru. K tomuto súd poukazuje na tú skutočnosť, že v predmetnom vyjadrení zároveň poukazuje aj na to, že v prípade, ak žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 3.000,- EUR a bola dohodnutá suma za poskytnutie úveru vo výške 150,- EUR takto určená suma je v poriadku, pretože je potrebné len potom vypočítať či na jednej strane rovnice sa uvedie suma 3.000,- EUR a na druhej strane rovnice sa uvedie suma 150,- EUR, alebo sa na jednej strane uvedie suma poskytnutého úveru po odpočítaní poplatku vo výške 2.850,- EUR a na druhej strane sa do novej splátky nebude už započítavať suma 150,- EUR.

Zároveň však poukázala na to, že tú skutočnosť, či je správne uvedená výška RPMN je potrebné odvádzať aj od toho, či poistenie za úver sa má započítavať do výšky celkových nákladov úveru resp. nie a taktiež či splátky za vedenie účtu sa majú započítavať do nákladov úveru resp. nie. Čo sa týka poistenia úveru poukazujú na to, že z predloženej dokumentácie nič nenasvedčuje tomu, že by uzatvorenie zmluvy bolo podmienené prístupím spotrebiteľa k poistnej zmluve. Súd taktiež poukazuje na tie skutočnosti, že žalovaný súdu žiadnym spôsobom nepreukázal, že by uzatvorenie predmetnej úverovej zmluvy bolo podmienené aj uzatvorením poistky k predmetnej zmluve. Súd poukazuje na to, že zo samotnej zmluvy vyplýva podľa bodu 2.5, že žalovaný prevzal a oboznámil sa pred uzatvorením zmluvy s poistnou zmluvou... . Zo žiadneho ustanovenia nebolo preukázané, že by uzatvorenie predmetnej zmluvy bolo podmienené uzatvorením aj poistenia, resp. že by žalovaný mal mať iné podmienky bez uzatvorenia poistenia úveru ako s jeho poistením.

Taktiež vo vyjadrení k výške RPMN Národná banka Slovenska poukázala na to, že je potrebné sa zaoberať aj skutočnosťou, či do nákladov je možné započítavať aj náklady za vedenie účtu klienta tým spôsobom, že tieto by sa v zmysle § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch mali zahrnúť do celkových nákladov, kedy by v prípade, ak by došlo k tomu, že súd započítal tieto náklady do bežného účtu by zvýšili celkovú hodnotu nákladov na sumu 5.193,52 EUR, čím by teda došlo aj k zmene RPMN v neprospech žalovaného. K uvedenému súd poukazuje na to, že tieto náklady nie je možné v zmysle § 2 písm. g) započítavať do celkových nákladov úveru, pretože predmetný účet nebol vytvorený k zmluve o úvere, ale na základe osobitnej zmluvy o účte a preto takýto poplatok za vedenie tohto účtu nijako nesúvisí s nárokom uplatneným v tomto konaní. Na základe týchto skutočností do celkového výpočtu čiastky, ktorú mal žalovaný zaplatiť a zároveň teda aj do výpočtu RPMN nemôže byť takáto platba zahrnutá. Okrem iného uvedená skutočnosť vyplýva aj z toho, že žalovaný žiadnym spôsobom nepreukázal, že by tento účet slúžil výlučne k tomuto úveru a to aj z toho dôvodu, že aj v rámci samotného poukázania na vkladanie finančných prostriedkov na tento účet vyplynulo, že z tohto účtu sa len časť započítavala na platby nezaplateného predmetného úveru a časť na iné splátky, ktoré s týmto úverom ani nesúviseli. Z tohto dôvodu súd má za to, že uvedená RPMN je v zmluve správna a nie je preto dôvod považovať uvedený úverový vzťah za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa názoru súdu zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje všetky náležitosti podľa § 9 ods. 1 a 2 zákona o spotrebiteľských úveroch a preto nemôže byť bezúročným a bez poplatkov. Žalovaný podpísal predmetnú zmluvu preto musel vedieť presne akú výšku úveru mu žalobca poskytne, akú výšku poplatku za poskytnutie tohto úveru zaplatí, taktiež bol oboznámený s tým na aký účet žalovanému predmetná suma pôjde, pričom uvedený účet patril už predtým žalovanému a na základe tohto nie je možné sa domnievať, že by žalovaný nebol riadne oboznámený so všetkými náležitosťami pri uzatváraní spotrebiteľského úveru.

Taktiež žalobca podpisom zmluvy o spotrebiteľskom úvere potvrdil oboznámenie sa s uzatvorením celej zmluvy, s formulárom so štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere, so sadzobníkom, so všeobecnými poistnými podmienkami.

40. Čo sa týka platenia úrokov z úveru výška uplatnených úrokov za poskytnutie úveru nebola žalovaným žiadnym spôsobom spochybnená. Súd na základe vyššie uvedeného má za to, že žalovaný je povinný aj po zospoplatnení úveru platiť, jednak úroky za poskytnutie úveru a zároveň úroky z omeškania. Čo sa týka úrokov po zospoplatnení úveru súd poukazuje, jednak už na predtým uvádzané rozsudky Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 14Co/542/2016 a č. k. 33Co/19/2017-103 ako aj na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/113/2018, z ktorého záveru vyplýva, že s právnou otázkou či veriteľ má zo splatnením dlhu nárok na zmluvné úroky dovolací

súd dáva do pozornosti odvolaciemu súdu rozsudok Súdneho dvora (piatej komory) zo dňa 07. augusta 2018 C96/16 a C 94/17, v ktorom sa uvádza, že cieľom úrokov z omeškania je sankcionovať nesplnenie svojej povinnosti dlžníkom splatiť úver v lehotách stanovených v zmluve, odradiť dlžníka od omeškania pri plnení jeho povinností a prípadne nahradiť veriteľovi škodu, ktorá mu vznikla z dôvodu omeškania s plnením peňažného záväzku, zatiaľ čo bežné úroky (úroky z poskytnutého úveru) majú naopak funkciu odplaty za poskytnutie peňažnej sumy zo strany veriteľa až do jej zaplatenia. Z týchto záverov tak vyplýva nielen záver o nároku na bežné úroky až do skutočného splatenia úveru, ale aj záver o možnosti kumulácie bežných úrokov a úrokov z omeškania. Na základe uvedeného teda súd uvádza, že žalobca má nárok na zaplatenie úrokov z omeškania tak, ako si ich uplatnil a ako boli účastníkmi v zmysle § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka dohodnuté a zároveň aj na úroky za poskytnutie úveru.

41. Čo sa týka žiadosti žalovaného o možnosť predmetnú sumu splácať v splátkach, súd nevyhovel tejto žiadosti a zaviazal žalovaného predmetnú zmluvu zaplatiť do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. Súd už na predchádzajúcich pojednávaniach, na ktorých sa zúčastnil zástupca žalovaného, ako aj na poslednom pojednávaní vyzval zástupcu žalovaného, aby súdu jednoznačne preukázal z akých dôvodov žiadajú o možnosť zaplatiť dlžnú sumu splátkach, aké sú majetkové pomery žalovaného, ďalej aké má v súčasnosti príjmy a tiež, aby sa vyjadril z akého dôvodu do súčasnosti neplatil 80,- EUR mesačne tak ako to navrhuje a aké sú ďalšie dôvody, pre ktoré už od vynesenia rozsudku by mohol do budúcnosti platiť týchto 80,- EUR. Žalovaný ani zástupca žalovaného žiadnym spôsobom nepreukázali súdu dôvody, pre ktoré by súd mal rozhodnúť o splátkach, či už splátkach, ktoré navrhoval žalovaný resp. vo vyššom rozsahu. Tak, ako súd poukázal na rozhodnutia krajských súdov, samotná možnosť splácať dlh v splátkach musí byť odôvodnená, pričom súd nemôže len na žiadosť žalovaného bez akýchkoľvek dôkazov a odôvodnených skutočností povoliť možnosť splácať dlžnú sumu.

42. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

43. Súd o trovách konania rozhodol tak, že žalobcovi, ktorý bol v celom rozsahu úspešný priznal výšku náhrady trov konania 100%.

§ 52 ods. 1 zák. č. 40/1964 Zb.

§ 53 ods. 1, 6 zák. č. 40/1964 Zb.

§ 54 ods. 1 zák. č. 40/1964 Zb.

§ 1 ods. 1, 2 zák. č. 129/2010 Z. z.

§ 2 písm. d) , g) zák. č. 129/2010 Z. z.

§ 9 ods. 1, 2 zák. č. 129/2010 Z. z.

§ 11 ods. 1 písm. b), d) zák. č. 129/2010 Z. z.

§ 497 zák. č. 513/1991 Zb.

§ 499 zák. č. 513/1991 Zb.

§ 502 ods. 1 zák. č. 513/1991 Zb.

§ 369 ods. 1 zák. č. 513/1991 Zb.

§ 255 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne (§ 362 C. s. p.).

Podanie urobené v listinnej podobe treba doložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis prílohy mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 C. s. p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných záležitostiach (§ 127 ods. 1 C. s. p.) uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 363 C. s. p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu

nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia sa dáva podľa § 376 C. m. p.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 389 ods. 1, 2 C. s. p., t. j.

1. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší len ak:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala je patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom,
- c) súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom, alebo
- d) nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

2. ak sú dané odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 2 C. s. p. odvolací súd zruší odvolaním napadnuté rozhodnutie vo veci samej, zároveň zruší aj právoplatné uznesenie, ktoré rozhodnutiu vo veci samej predchádzalo.